

XII. după Chr. mai aflăm din isvóre demne de credēmēt, că Romāniū aveau traduse în limba lor: liturgia 1) și că existaū tractate și scrisori omagiale în limba romānescă din partea principilor (Palatini) Moldovei cu regiū Poloniei, unele din seculul al XIV, ear' altele din al XV, 2) totu-și nu putem dice, că acestea menționări pot stabili inceputul unei literaturī, căci, în înțelesul strīnsū, în sfera literaturēi nu pot cuprinde loc de

---

1) *D. Iarcu*, Repert. bibl. cronol., pag. 9. Nota, dice: In cartea intitulată *Ciasavo Emmauskoe Sveatoiu Blagovestvovanie*, tipărită la Praga, pag. 12 nota 12 stă scrisū: „Nam etsi recentissimis quoque temporibus, i. e. vix ab hinc sesquī seculo, Dacia Valāchi slavica graeci ritus liturgiam anti apud se quoque usitatam sensim in vernaculum suam converterunt, tacenta et connivente ut videtur aut vel ignorante et inconsulta *poliplismoni* matre Constantinopolitano etc. . .

2) *Math. Dogiel*, Codex diplom. regni Poloniae, Viennae 1758 fol. tom. I. pag. 597 în nota: «Literae homagiales Palatinorum Moldaviae scriptae sunt lingua valachica, cujus neminem gnarum Cracoviae cum în tabulario reipublicae instrumentorum originalium exemplaria conficerem, reperire potui, inde est, quod illarum Summarium tantum ex Registro, quod in eodem tabulario exstat, descriptum hic subjungitur.»

Aceste scrisori se vĕd a fi dela 1387 până la 1479, dela Principiū: Petru, Roman, Stefan I., Alexandru, Ilia și Stefan II.